

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/109/2022
Identifikačné číslo spisu:	1115224615
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1115224615.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: D.. X.. N. Ď., narodený XX. I. XXXX, bytom H. XX, D., zastúpený Advokátska kancelária TORA Legal,s.r.o., Námestie SNP 478/19, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Račianska ulica 71, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur titulom nesprávneho úradného postupu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8C/197/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. decembra 2021 sp. zn. 7Co/169/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. júna 2018, č.k. 8C/197/2015-253 I. zamietol žalobu žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 Eur titulom nesprávneho úradného postupu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. II. Žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Z vykonaného dokazovania, najmä z písomných vyjadrení ÚS (najmä Kancelárie ÚS zo dňa 28.03.2018, ktorá je podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 38/113 Z.z. právnická osoba, ktorá plní úlohy spojené s organizačným, personálnym, ekonomickým, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti ÚS), ktoré počas konania predložil a žalovaná, ustálila, že v roku 2012 (nie je možné zistiť kedy, a ani samotná Kancelária ÚS to nevedela uviesť) bola pôvodná webová stránka ÚS nahradená novou webovou stránkou, pričom obsah starej webovej stránky už nie je možné v súčasnej dobe zistiť, nie je možné preto ustáliť, či dňa 25.06.2012 bola aktívna pôvodná alebo už nová webová stránka, a preto súd vychádzal iba z vyjadrení Kancelárie ÚS, keďže žalobca síce spochybnil tvrdenia Kancelárie ÚS, ale svoje pochybnosti žiadnym spôsobom nepreukázal, ani nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, že v

danom čase boli na webovej stránke pokyny ÚS týkajúce sa podávania podaní, nejasné a neurčité. Skutočnosť, uvedená vo vyjadrení Kancelárie ÚS zo dňa 28.03.2018, že pôvodná webová stránka bola aktívna ešte 14.05.2012, je irelevantná, pretože žalobca odoslal ústavnú sťažnosť elektronicky bez zaručeného podpisu dňa 25.06.2012, teda viac ako mesiac po dátume uvedenom Kanceláriou ÚS. Na webovej stránke ÚS v predmetnom čase (25.06.2012) bola uverejnená ako on-line elektronická podateľňa e-mailová adresa ustavnysud@e-podanie.sk. V časti Elektronická podateľňa Kancelárie ÚS boli uvedené informácie o elektronickej podateľni, o postupe pre prípravu a odoslanie podaní. Z týchto informácií bolo zrejmé, že všetky podania (dokumenty), ktoré sa posielajú na túto e-mailovú adresu musia byť podpísané zaručeným elektronickým podpisom, a že elektronická podateľňa odosiela dva typy potvrdení - potvrdenku po prijatí elektronického podania a potvrdenku o úplnom overení elektronického podania. Na túto elektronickú adresu boli žiadatelia povinní doručovať svoje podania iba so zaručeným elektronickým podpisom a vo formáte predpokladanom vyhláškou NBÚ č. 136/2009 Z.z. o spôsobe a postupe používania elektronického podpisu v obchodnom a administratívnom styku a výnosom MF SR č. 55/2014 Z.z. o štandardoch pre informačné systémy verejnej správy, o čom boli upovedomení na webovej stránke ÚS v kolónke Elektronický kontakt. V prípade, ak žiadateľ nemal zaručený elektronický podpis bol povinný doručiť podanie na e-mailovú adresu info@concourt.sk, a bol následne povinný toto podanie doručované ÚS elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu doplniť písomne v lehote do 3 dní. S poukazom na vyjadrenia Kancelárie ÚS sa súdu javí, tvrdenie žalobcu, že o vyššie uvedených skutočnostiach nemal vedomosť, ako spochybniteľné a málo pravdepodobné, pretože žalobca pred 25.06.2012 využil bez akýchkoľvek problémov obe formy odoslania podaní na ÚS, takže s obomi formami doručovania podaní mal už preukázateľne skúsenosti (18.07.2010, 16.01.2012). Keďže žalobca dňa 25.06.2012 podal podanie, ktorého prílohou bola ústavná sťažnosť v docx.formáte elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu na e-mailovú adresu ustavnysud@e-podanie.sk, toto podanie nebolo prijaté, spracované a zaregistrované v informačnom systéme Kancelárie ÚS.

Žalobca písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti odoslanej na ÚS elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, odovzdal dňa 28.06.2012 na poštu a na ÚS bolo doručené dňa 29.06.2012. ÚS ju považoval za samostatnú ústavnú sťažnosť, a nie za písomné doplnenie ústavnej sťažnosti doručenej ÚS elektronicky bez zaručeného podpisu dňa 25.06.2012, o ktorej nemal ani vedomosť, pretože toto podanie nebolo prijaté, spracované a zaregistrované v informačnom systéme Kancelárie ÚS. Uznesením Š.č.k. I. ÚS 370/2012-7 zo dňa 22.08.2012 bola ústavná sťažnosť doručená ÚS dňa 29.06.2012 odmietnutá ako podané oneskorene (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č.k. 6Sžo 53/2012 zo dňa 20.03.2012 voči ktorému smerovala ústavná sťažnosť, bolo doručené žalobcovi dňa 25.04.2012 a ústavná sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu dňa 28.06.2012 a doručená ÚS dňa 29.06.2012, to znamená po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty). Uznesenie ÚS bolo žalobcovi doručené dňa 19.09.2012. proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 5.000Eur titulom nesprávneho úradného postupu podľa ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. Za nesprávny úradný postup žalobca považuje postup ÚS pri prijatí a spracovaní podania, ktorého prílohou bola ústavná sťažnosť, doručovaného ÚS dňa 25.06.2012 elektronicky bez zaručeného podpisu žalobcu na e-mailovú adresu ustavnysud@e-podanie.sk, ktorá bola v danom čase uverejnená na internetovom portáli ÚS v kolónke elektronický kontakt ako on-line elektronická podateľňa ÚS. Uviedol, že pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa vyššie uvedených ustanovení zákona je potrebné súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok - existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom. V danej veci nie je splnená už prvá podstatná a základná podmienka - existencia nesprávneho úradného postupu, a tak nie je daný už samotný prvotný právny základ, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie súdu o nedôvodnosti právneho titulu, sa súd už ďalej nezaoberal ustálením a vyhodnotením ďalších zákonných podmienok.

2. Krajský súd Bratislava (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 15. decembra 2021 sp. zn. 7Co/169/2019 I. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, II. žalovanej proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V plnom rozsahu sa stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne

správne podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorým navrhol zmeniť rozsudok odvolacieho súdu, aby jeho žalobe bolo vyhovené, alebo aby odvolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená a to či je doručovanie ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR elektronickým podaním bez zaručeného elektronického podpisu na e-mailovú adresu určenú súdom výlučne na elektronické podanie so zaručeným elektronickým podpisom neúčinné aj v prípade, ak toto podanie bolo následne v lehote 3 dní doplnené zároveň listinne v súlade s § 31 a zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v spojení s § 42 ods. 1 Zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov môže usmernenie súdu (v tomto prípade Ústavného súdu SR) nad rámec vtedy platného procesného kódexu (zákon č. 99/1963 Zb.) v znení neskorších predpisov, dopĺňať podmienky pre účinnosť podania? Môže elektronická podateľňa určená súdom zverejnenou e-mailovou adresou pre elektronické doručovanie podaní účastníkov konania neprihliadať na podanie vo veci samej iba z dôvodu, že nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom a to aj v prípade, ako bolo následne doplnené v lehote 3 dní zároveň listinne v súlade s § 31a zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a postavení jeho sudcov v spojení § 42 ods. 1 zákona č. 55/1963 Zb. v znení neskorších predpisov?

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla, aby dovolací súd dovolanie ako právne neprípustné odmietol a v prípade jeho prijatia a prejednaní veci v zmysle ustanovenia § 448 CSP ako nedôvodné zamietol. Uviedla, že v dovolaní absentuje požadovaná náležitosť - dovolacie dôvody v ňom nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v ustanoveniach § 431 až 435 CSP. Dovolateľ v dovolaní uviedol až tri otázky, ktoré podľa jeho názoru odvolací súd nesprávne posúdil, ale žiadnym spôsobom nešpecifikoval, ktorá z týchto ním vymedzených otázok je tu právnou otázkou, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 12 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m.m. napr. IV.ÚS 35/02, II.ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

7. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú špecifikované v ustanoveniach § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je povinnosťou dovolateľa v dovolaní uviesť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a náležitým spôsobom označiť dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Žalobca prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

13. Dovolací súd zdôrazňuje, že nevyhnutým predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 421 písm. b) CSP je, že ide o otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, vyriešenie ktorej nemalo určujúci význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia.

14. K spôsobu, ktorým žalobca v danom prípade odôvodňuje prípustnosť dovolania, najvyšší súd uvádza, že rozhodnutiu všeobecného súdu v civilnom sporovom konaní spravidla predchádza riešenie celého radu procesnoprávných a hmotnoprávných otázok s rôznym významom pre rozhodnutie. Na podklade ich postupného riešenia civilný súd niektorým otázkam priznáva relevanciu, iné posudzuje ako bezvýznamné pre svoje rozhodnutie. Právna otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP musí byť preto v dovolaní vymedzená jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, ktorý dovolaciemu súdu umožňuje prijať záver o to, konkrétne o ktorú otázku dovolateľovi ide a či vo vzťahu k nej je daná prípustnosť (a v prípade prípustnosti aj dôvodnosť) dovolania. Je potrebné si uvedomiť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, nie „ďalšie odvolanie“ (porovnaj sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako ďalší „odvolací súd“, resp. súd, ktorý by mohol a mal posúdiť všetko, čím sa zaoberali súdy oboch inštancií; nemôže preto posudzovať všetky otázky, ktoré pred ním riešili tieto súdy (inak by sa stieral rozdiel medzi prvoinštančným, odvolacím a dovolacím konaním). Treba tiež zdôrazniť, že dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 421 ods. 1 CSP) nie je možné interpretovať a uplatňovať rovnako, ako odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (porovnaj sp. zn. 8Cdo/140/2018, 8Cdo/157/2018).

15. Pri určovaní rozdielu pojmov „skutková“ a „právna“ otázka treba mať na zreteli, že riešenie skutkovej otázky je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania; pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa (ne)stalo alebo (ne)malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, čo (ne)obsahuje určitá listina, čo (ne)vypovedal svedok, čo (ne)uviedol znalec. Zjednodušene povedané, otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky prebieha v procese právneho

posudzovania vecí, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, jej obsahu, zmysle a účelu, normu interpretuje a zo svojich skutkových zistení (to znamená po vyriešení skutkových otázok a na ich podklade) prijíma právne závery o (ne)existencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (porovnaj tiež 3Cdo/150/2017, 3Cdo/218/2017 a 4Cdo/162/2017).

16. Ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b) CSP, nevymedzí právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, spôsobom vyžadovaným ustanovením § 432 ods. 2 CSP, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, lebo jeho hranice nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu a uskutočnil by procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovi M a kol., civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C.H.BEC, str. 1382 a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR).

17. Ak v dovolaní vymedzená otázka - ktorú má podľa dovolateľa posudzovať vo svojom rozhodnutí dovolací súd - nie je právnou otázkou, ale predstavuje skutkovú otázku, nie je splnená zákonná podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 421 ods. 1 CSP a takúto otázku nie je dovolací súd oprávnený vo svojom rozhodnutí riešiť (por. sp. zn. 3Cdo/218/2017, 3Cdo/27/2019, 4Cdo/172/2017, 4Cdo/148/2018, 8Cdo/144/2018, 9Cdo/213/2021).

18. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP závisí od právnej otázky zásadného právneho významu; musí ísť o takú právnu otázku (vymedzenú v súlade s § 432 CSP), od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktorá ešte dovolacím súdom nebola vyriešená. Nemôže však ísť o otázku hypotetickú.

19. V prejednávanom spore dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom nastolené otázky nie sú takými dovolacími otázkami, aké má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Z otázok dovolateľa vyplýva, že ide o otázky skutkové. Dovolať nesprávne právne posúdenie odôvodňuje spochybňovaním skutkových zistení, ku ktorým dospeli súdy nižších inštancií, a v podstate od najvyššieho súdu očakáva usmernenie pre súdy nižších inštancií k tomu, ako dokazovanie majú v konaní ešte vykonať. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať a prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu z hľadiska ich správnosti a úplnosti (§ 442 CSP), ani prehodnocovať vykonané dôkazy; iný prístup by bol porušením zásady priamosti súdneho konania. Dovolaním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd zdôrazňuje, že v dovolaní nastolená otázka, ktorá má skutkovú (nie právnu) povahu, nemôže byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP a nemôže viesť k založeniu prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia. V preskúmvanej veci podľa názoru dovolacieho súdu dovolateľ nevymedzil uplatnený dovolací dôvod (nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom) spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 ods. 1 CSP zrozumiteľne nevymedzil, neformuloval, nepomenoval právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ani neuviedol v čom spočíva nesprávnosť jej riešenia. Absenciu takej náležitosti dovolania považuje Civilný sporový poriadok za dôvod pre jeho odmietnutie v zmysle § 447 písm. c) CSP.

20. Treba dodať, že nastolené otázky sa takisto týkajú aj činnosti ústavného súdu a teda majú ráz technicko - skutkový. Vymedzenie právnej otázky musí byť teda jasné, určité a zrozumiteľné. Dovolanie dovolateľa zároveň polemizuje s dôvodmi odvolacieho súdu a podrobuje ho kritike.

21. S poukazom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

22. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania, s poukazom na úspech žalovanej, odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 453 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.